

валъ и ровъ пространство въ една гжста гора. Цезарь го атакувалъ въ двѣ мѣста и го взелъ съ пристѣпъ, слѣдъ извѣстно съпротивление. Жителитѣ му се измъкнали прѣзъ една свободна негова страна; при прѣслѣдванието много отъ тѣхъ били взети въ плѣнъ или убити, а въ града заловенъ много добитѣкъ.

Кассивелаунъ повдигналъ жителитѣ на днешното графство Кентъ и ги испратилъ да нападнатъ приморския лагеръ на Цезаря. Ако тѣ бихж имали успѣхъ, то Цезарь и армията му въ Британія би загинали. Но, за тѣхно щастие, британцитѣ били отблъснати отъ римския лагеръ отъ оставенитѣ въ него войски. Тогава Кассивелаунъ, слѣдъ като понесалъ толкова несполуки и загуби, и като видялъ, че много племена отъ британцитѣ го напуснали, а страната — разорена, очаялъ се и искалъ миръ. Цезарь, рѣшенъ да прѣкара зимата въ Галлія и като

не искалъ да губи време, тѣй като лѣтото било вече кѣтъмъ края, поискалъ заложници, опрѣдѣлилъ данѣкъ, който британцитѣ трѣбвало ежегодно да плащатъ на Римъ и запрѣтилъ на Кассивелауна да воюва съ жителитѣ на Ессексъ и Миддлсексъ и съ Мандубраций, който изявилъ покорность и прѣданность на римлянитѣ и когото Цезарь, по тѣзи причина и по молбата на британцитѣ, назначилъ за тѣхенъ царь или вождь.

Щомъ заложниците пристигнали, Цезарь повелъ армията си кѣмъ приморския лагеръ, гдѣто ѝ заповѣдалъ да сѣдне на флотата въ двѣ отдѣления отдѣлно, понеже трѣбвало да се прѣкаратъ много пленници, а нѣкои кораби били разбити отъ бурята. Щастието не измѣнило на Цезаря, и при обратното прѣминуване въ Галлія нито единъ отъ корабитѣ на флотата му не загиналъ.

§ 26.

12-ия походъ на Цезаря противъ Амбиорикса (54).

Първата грижа на Цезаря слѣдъ възвръщанието му на брѣговетѣ на Галлія, била съхранението и обезпечението на флотата. Слѣдъ това той отишълъ въ общенародното събрание въ Самаробрива (Amiens), на р. Самара (Somme), въ земитѣ на амбиенитѣ, а армията си расположилъ на зимни квартири, по широки, отколкото по напрѣдъ, по причина на неплодородието въ тѣзи година, а именно: единъ легионъ съ легата Фабия — въ Терруанъ (Terrouane), другъ легионъ съ легата Кв. Цицерона — между р. р. Скалдисъ (Шелда) и Сабисъ (Самбра), въ днешния Хеннегау, третий легионъ съ легата Л. Росция — въ земитѣ на саитѣ или есуитѣ, на р. Олинъ (днесъ Seez на р. Ogne

въ южна Нормандія), четвъртий легионъ съ легата Лабиена — въ Дурокортгоръ (Rheims) и околноститѣ, три легиона съ квестора Красса и легатитѣ Мунация Планка и Требонія — между р. р. Скалдисъ (Шелда) и Mosa (Маастъ), въ днешна Белгія, и най послѣ новонабрания легионъ и 5 кохорти съ легатитѣ Сабина и Котта — на срѣдна Mosa (Маастъ), въ околноститѣ на днешния Люттихъ, съ една дума — въ днешнитѣ: сѣверозападна Франція и южна Белгія. Самъ Цезарь стоялъ въ Галлія прѣзъ всичкото време до като зимнитѣ квартири на армията не били съвсѣмъ устроени и както трѣбва укрѣпени и обезпечени. Въ запискитѣ си той забѣлѣзва, че зимнитѣ квартири на